

Č. 7

Školní rok 2016/2017

DRUHÉ PATRO

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 15

V tomto čísle nepřehlédněte:

Je tady jaro! – 145*„Zasloužilý olympionik“* – 152*Svátek knihy* – 153*Světový den vody* – 158*Stavěli jsme hmyzí hotely* – 165*Jak se tisknou medaile* – 167

Jaro

Jaro se pomalu blíží a my už slyšíme zpívat ptáky. Jaro je část roku, kdy se slaví Velikonoce (jeden z mých méně oblíbených svátků), první máj a podobné svátky. Všechno se začíná probouzet. Sníh roztál a všechno bude zase barevné a hlavně bude zase teplo. Budeme už moct chodit v méně vrstvách oblečení. Na jaře je nejlepší to, že je všechno zase veselé. Dny se prodlužují a my máme zas na věci víc času. Na jaře chodíme více ven než v zimě. Jaro je více živé než zima, ta je docela smutná, ale taky všechno odpočívá. Jaro je prostě super.

Katka Jurečková 7. C

Jak na mě působí jaro?

Příchod jara na mě každoročně působí velice kladně. Trochu se oteplí, ale ne moc. Sluníčko se pomalu probouzí a zahání brzkou tmou zimních dní. První sněženky raší a ptáčci začínají se skládáním svých malých symfonií. První jarní den poznáte dokonce i po vůni, je taková vlídná a svěží. Přichází čas vyhnat starou a ošklivou Mařenu... *Jiří Kubica 9. C*

To, že přichází jaro, se na mě většinou projevuje velmi kladně. Po dlouhém zimním období konečně roztaje sníh, je teplo a venku se dá konečně dělat něco zábavného. Další z velmi pozitivních věcí je ta, že když ráno vstávám do školy, tak se mi vstává mnohem líp. Celkově je jarní období velmi příjemnou změnou po právě ukončené zimě.

Patrik Davoine 9. C

Jaro začínám cítit vždycky, když začne roztávat sníh, sluneční paprsky konečně začínají hřát, z podzemí začínají vykukovat sněženky a vylézají první broučci. Největší nával léta přichází ale až na Velikonoce. To už na zahrádkách kvetou narcisy a tulipány a příroda žije v plném proudu.

Jan Šenkýř 9. C

To je těžká otázka. Ale když tak přemýšlím, tak vlastně jaro na mě působí celkem pozitivně. Když svítí slunce a je teplo, tak mám i lepší náladu. Mám i lepší pocit, když někam jdu a pustím si do sluchátek písničku, která mi připomíná jaro, hned mám lepší náladu.

Adéla Křístková 9. C

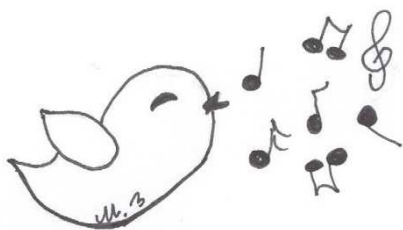
Jaro na mě působí barevně. Začíná se oteplovat, všechno znovu „ožívá“ a kvetou květiny. Lidé začnou chodit více ven, aby se mohli ohřát v teplém svitu jarního slunce. Děti si chodí hrát více ven a všechno je najednou „živější“.

Veronika Bartoňová 9. C

Když ráno vyjdu ven, rozkvétají sněženky a pak vykvetou i narcisy. Takto kvítí oznamuje, že se jaro blíží. Roztaje i poslední sníh a vysvitne slunce a jaro už je tu. Je to krásné období, které nikdy neomrzí. A než si to uvědomíme, jaro je už fuč.

Michal Hlaváč 9. C

Ptačí zpěv patří k jaru

Každý rok se k nám s příchodem jara vrací ptáci. A tento rok to nebude jinak. Po velmi dlouhé a vyčerpávající cestě usednou na větve stromů nebo na elektrické vedení, kde začnou vydávat krásné zvuky, kterým my lidé říkáme zpěv.

Někdo zpívá lépe, někdo hůře. Ale zpívá, čímž vábí samičky. Když nějakou přivábí a bude trpělivě čekat, brzy se jim vylíhne pěvec, který bude svým zpěvem těšit všechny okolo.

Claudie Člupná 7. C

Když je zima, budí nás kvílení meluzíny, ale na jaře nás budí zpěv ptáků. První se ozývají už začátkem února. Na jaře prozpívají až pět hodin denně, musí ale stihnout i spoustu jiných věcí. Ráno je hmyz ještě schovaný a na koupel je chladno, a tak se zpěváci posadí na nejvyšší větve a začnou zpívat. Ráno nás může budit svým zpěvem kos černý,

někde i červenka obecná, později se dočkáme i návratu dalších zpěvných ptáků.

Alice Strakošová 7. C

Patřím k zimě...

Jsem tu už zbytečné. To jsou slova školního krmítka v sadu. Krmítka čeho? Krmítka ptáků. Co tam dělá? To já upřímně sama nevím. Dejme tomu, že se tam nějak zjevilo. Takže máme krmítko. Proč si krmítko může myslet, že je zbytečné? Z krmítka jí ptáci, ať už pěvci nebo normální. V zimě se někteří ptáci stěhují do teplých krajín, ale někteří ne, takže je krmítko pro ně poslední záchrana. Krmítko je zbytečné jen ve chvíli, kdy jsou kolem nějaké chovné stanice a tam mají pro ptáky potravu. Tohle je ten důvod. Ale krmítko v naší školní zahradě je prázdné proto, že si už ptáci dokážou najít potravu sami. Na začátku zimy se krmítko znovu objeví.

Katka Jurečková 7. C

Proč se těším na jaro?

❖ těším se na jaro, protože bude slunce a brzo léto a bude se prodávat zmrzka. *Naty Šustalová 6. C*

❖ na jaro se dost těším, protože budeme chodit víc ven a budeme moci jezdit na zahradu. Bude pěkné počasí a teplejší dny, takže nebudu muset chodit navlečená jako sněhulák. *Barča Krupová 6. C*

❖ budu se těšit na květiny, které budou kvést, na hezčí počasí a na to, že po jaru je léto a s ním i prázdniny. *Verča Vašutová 6. C*

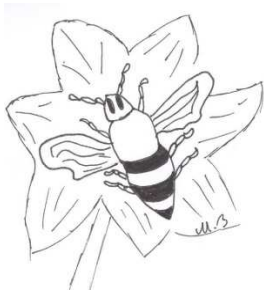
❖ nebudu muset chodit v bundě, ve které je mi vedro. Budu déle s naším pejskem venku: dlouhé procházky a bude mít na jaře narozeniny. *Marika Křepinská 6. C*

❖ na jaro se těším, protože můžu vytáhnout pincka a otravovat hlukem celé Trojanovice.

Michal Makový 7. A

❖ doma už sypeme ptákům zrní, aby měli co jíst a aby bylo jaro pěkně přivítáno se zpěvem. *Martin Horečka 7. A*

❖ na jaře budu moc hrát fotbal. Chtěl bych, abychom v karate trénovali venku. Jaro je jedno z lepších období na světě. *Radek Skurka 7. A*

❖ na jaře bude víc teplo, začnou kvést květiny a všude to bude vonět. *Kateřina Matušová 7. A*

❖ na jaro se moc těším, hlavně na větší teplo. Jinak se víc těším na léto, až se otevře aquapark.

Timotej Oslanec 7. A

❖ na jaro se těším, už nebude mráz a budeme chodit ven v mikíně, možná i v triku. A taky budeme chodit ven z tělocviku. *Pavel Fojtík 7. A*

Co mi dělá dobrou náladu? Zamyšlení žáků 5. D

Dobrá nálada je dobrý pocit. U každého člověka dobrou náladu udělá něco jiného, ale u mne ten pocit způsobuje hromada věcí, například když se jdu projít ven, ten čerstvý vzduch, příroda kolem mě, to je nádhera. Když mám špatnou náladu, vždy mi ji zlepší můj pes Ebi.

Beáta Boháčová

Ráda chodím do mažoretek. S kamarádkami se bavíme a smějeme se. Je to tam super. A když přijdu domů s dobrou náladou, ještě se mi zlepší, přivítá mě moje morče Remy. To mi dělá dobrou náladu a radost.

Michaela Štefková

Dobrou náladu mám, když jsem se svými nejlepšími kamarádkami, ale ty už nemám. Proto jsem ráda s mým poníkem Čertem, když s ním mám trénink nebo závod nebo když se s ním můžu projet. *Elen Hrubá*

Dobrou náladu mi dělá hezké počasí venku, když běhám kolem Lomné, když je hezká obloha. Počasí musí být teplé a slunečné. Když běhám kolem Lomné, dělá mi dobře čerstvý vzduch, který prorážím. Obloha musí být bez mráčku. Oslavy mi dělají dobrou náladu kvůli tomu, že tam je často sranda. *Šimon Filip*

Rozhovor s praktikantkou Andreou Nohelovou

? Naučila jste se něco nového?

! Určitě ano, to byl taky cíl celé praxe. Především jsem se naučila mluvit před třídou a vysvětlit učivo tak, aby ho žáci pochopili. Vyzkoušela jsem si taky praktické věci, jako dělat si přípravy na hodinu, zapisovat do třídní knihy nebo vytvářet a opravovat písemky.

? Styděla jste se jít před 30 lidí?

! Neřekla bych, že jsem se přímo styděla, ale byla jsem zpočátku trochu nervózní. Myslím si, že je to ale úplně normální. Každé začátky jsou těžké.

? Co si myslíte o našich žácích?

! Tak jako na každé škole, i tady jsou žáci, kteří jsou fajn a v hodině spolupracují, ale taky ti méně ukáznění. Každopádně většina žáků, s kterými jsem se tu setkala, byla v pohodě. :)

? Jaký jste měla pocit z tak velké zodpovědnosti?

! Odpovědnost zatím nebyla tak velká, vždycky byl v hodině přítomen i učitel, takže případnou katastrofu bychom snad zažehnali. Každopádně jsem si uvědomovala, že by si žáci z mých hodin měli něco odnést, ideálně nějaké znalosti.

? Přijdou vám ostatní kantoři sympatičtí?

! Za tu dobu, kterou jsem s ostatními učiteli strávila ve sborovně, jsem měla možnost poznat, že zdejší pedagogický

sbor tvoří fajn lidi se vstřícným přístupem jak k žákům, tak i k ostatním kolegům. Určitě i díky nim budu na praxi vzpomínat jenom v dobrém. ☺

? Máte ráda jahodový koktejl nebo raději preferujete pomerančový džus?

! Asi pomerančový džus, ale ráda si dám oboje. ☺

? Vybrala jste si správně profesi učitelky nebo toho litujete?

! Určitě nelituji, že jsem si vybrala tuhle profesi. Studium mě baví, a i kdybych nakonec pracovala v jiném oboru, naučila jsem se mnoho potřebných dovedností.

? Proč zrovna čeština a občanka?

! Když jsem se rozhodovala, které předměty budu studovat, jasná volba padla na český jazyk. Od mala jsem „ležela v knížkách“, přečetla jsem všechno, co se dalo ☺. No a občanská výchova mi je také blízká, ráda sleduji aktuální dění ve společnosti.

? Měla jste dobrý pocit z odučených hodin?

! Jak už to bývá, z některých jsem měla lepší, z některých horší pocit. Záleželo na tom, jestli se mi hodina povedla a taky zda žáci spolupracovali.

? Měla jste třeba hlad během hodiny?

! To naštěstí ne. V tomhle směru jsem plně využívala přestávek. ☺

? Jaké máte životní hodnoty?

! Mé životní hodnoty jsou především zdraví moje a mých blízkých a pak taky určitě láska a přátelství. Vzdělání je ale samozřejmě taky důležité.

Otázky vymýšleli žáci tříd 9. A a 9. C

Moje kamarádka aktovka

Ahoj, já jsem aktovka jedné holky, která se jmenuje Barča. Barča mě má ráda a já ji taky. Je moc hodná a pečlivá, akorát se mnou většinou hodí do kouta anebo do mě začne kopat. Jak přijde domů, tak se mnou zatočí, hodí mě do skříně a pak ji až do rána nevidím. Občas mě vyčistí a vypere. Nemám ráda, když ve mně zapomene svačinu, ale zato ji miluju, když mě chválí a říká, že jsem pěkná, ale to se málokdy stane. Furt nadává, že jsem těžká, ale já jí mám sto chutí říct, že za to nemůžu a že ona do mě dává samé sešity a učebnice. A toto byl můj a Barčín příběh.

Barbora Krupová 6. C

Ahoj, já jsem aktovka. Moje majitelka se jmenuje Veronika. Má mě ráda a já ji, ale někdy se mnou Verča pořádně hází. Zvláště když mě hodí to té mrňavé odporné šatny na tu nechutnou lavičku a sama beze mě si klidně běží na oběd. Každý den ve mně nosí těžké učebnice, ale mám ráda středy, to nosí jen pár sešitů a jednu učebnici, to je v poho. A víte, co ještě? Třeba nenávidím prázdniny. Veruna si klidně jezdí na dovolené, ale beze mě... Říká, že jí připomínám školu a taky že prázdniny jsou od toho, abychom si odpočinuli. Ona má asi pravdu, ale přesto mám ráda školní rok. Jo, a víte co? Ona mi ještě někdy nadává, že jsem strašně těžká. Copak já za to můžu? No nic, ale přesto všechno ji mám ráda. V její třídě mám kamarádky a rozumím si s nimi. No a to by bylo všechno.

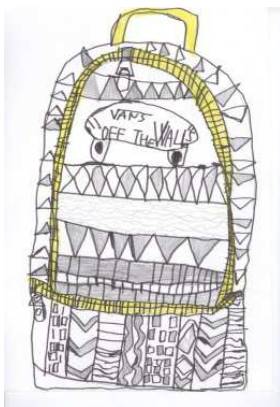
Veronika Štarhová 6. C

Ahoj, jsem aktovka od Lucky. Lucka mě dostala asi před dvěma roky. Byla jsem zabalená v červeném balicím papíru se soby. Lucka mě dostala na Vánoce a hned se se mnou začala chlubit a zkoumat mě. Od té doby mě každý víkend odhodí do kouta a snaží se na mě ani nepodívat. Přes týden do mě nahází i 7 kg věcí. Lucka mě dá občas vyprat a občas mě uklidí. Nemám ráda, když ve mně zapomene svačinu přes víkend, jinak mám Lucku vcelku ráda.

Lucie Seltenreichová 6. C

Ahoj, já jsem aktovka od Zuzky. Spíš ani nejsem aktovka, jsem batoh, ale nosí mě do školy. Vždy se těším na pondělí, ale nikdy na letní prázdniny. To mě potom dá do skříňe a dobré dva měsíce na mě ani nesáhne, a to se potom můžu unudit k smrti. Jsem ze Sportisima značky Rep-per. Jsem hodně barevná, oranžová, modrá, žlutá i červená. Zadní část mám černou a vnitřek mám modrý. Mám 3 velké kapsy a 3 malé kapsy. Na zipu visí malé morčátko a na druhém zipu visí reflexní ještěrka.

Zuzana Vašutová 6. C

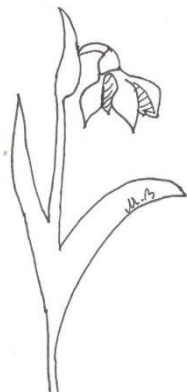

Já jsem aktovka, mám asi 48 cm na výšku a 30 cm na šířku. Jsem žlutá a černošedá a mám 4 kapsy a dvě boční kapsy, kde mám většinou pití nebo mobil. Nesu v sobě v pondělí 6 kg, v úterý také 6 kg a ve středu 3,5 kg, ve čtvrtek 6,5 kg a v pátek tam mám 4 kg. Když přijdeme ze školy, většinou skončím v koutě do 6 do večera a ráno zase autobusem do školy. Je to tak celý týden, až na víkend, to ležím v koutě od pátku, co přijedu autobusem, až do nedělního odpoledne, kdy si ze mne vytáhne učení a dokonce tři minuty si čte učení.

Kristián Kvita 6. C

Školní olympionici na cestách

V lednu se v naší škole uskutečnila zeměpisná olympiáda. Soutěžilo se v kategoriích A, B a C. První dva v každé kategorii postupovali. A tak nás ráno 21. února na zastávce čekalo šest a paní učitelka Grafová. Po

chvíli jsme nasedli do autobusu směr Nový Jičín a jeli. Šli jsme městem, až jsme dorazili ke Středisku volného času Fokus, kde se olympiáda konala. Ve velkém sále už bylo připraveno asi 20 stolů. Usedli jsme a čekal nás první úkol – vyplnit list s otázkami, mohli jsme však pracovat s atlasem. Na toto nám byl vyhrazen čas 45 minut. Po dokončení nastala přestávka – čas se najíst nebo napít. Pro oba následující úkoly jsme měli 60 minut. Druhý list byl trochu těžší – práce bez atlasu. V tomto úkolu jsme se museli spolehnout na své logické myšlení nebo na to, co si pamatujeme ze školy. Pak opět nastala

10minutová přestávka. Následoval třetí a tedy poslední úkol – praktická část. Tam jsme pracovali s tématem Cesta kolem světa za 80 dní. Dostali jsme účastnický list a byl čas jít zase na autobus. Výsledky budou vyhlášeny zhruba za týden a tak všichni zúčastnění určitě doufají, že to budou právě oni, kdo postoupí do krajského kola. *Martin Kunderát 7. C*

„Zasloužilý olympionik“ Patrik Šmahlík z 9. B

Letos jsem se olympiádám věnoval poměrně dlouhou dobu. Zúčastnil jsem se všech soutěží kromě fyzikální olympiády a soutěže v anglické konverzaci. Z mého pohledu se mi olympiády v tomto školním roce

vydařily. Předě mnou se vyskytovali jen žáci z 9. C – Kunderát, Šenkýř a Kubica. Ti byli předě mnou v zeměpisné olympiádě a v olympiádě z českého jazyka. Všechny ostatní soutěže jsem vyhrál. Do okresního kola jsem postoupil z biologické, matematické, dějepisné a chemické olympiády, dále z olympiády v českém jazyce a ze soutěže Hledáme nejlepšího mladého chemika. Nejlépe jsem se umístil na chemické olympiádě (6. místo) a v matematické olympiádě (8.–13. místo). Z matematické olympiády jsem postoupil do krajského kola. Tento

rok mě ještě čeká krajské kolo matematické olympiády a okresní kolo biologické olympiády. Když se mé jméno ozve v rozhlasu, tak už mi mí spolužáci ani netleskají. Mé dobré umístění berou jako samozřejmost. Zkrátka, už je to nepřekvapuje. Příprava na všechny tyto olympiády zabere čas, ale největším "žroutem času" je biologická olympiáda. Tam je potřeba vypracovat vstupní úkol a naučit se několik desítek stran textu (pokud možno) nazpaměť. Do školy se neučím, a tak tento čas mohu věnovat olympiádám (i kdybych ho nevěnoval olympiádám, tak bych se asi stejně neučil, protože mi stačí pročíst si učivo před hodinou a dávat pozor v hodinách). Jediný případ, kdy mi čas chybí, je, když se sejde několik soutěží v těsných časových intervalech za sebou. Potom se nestihnu připravit na všechny. Musím se tedy rozhodnout, na které se připravím a na které ne. Ty, na které nemám čas, ponechám náhodě. Buď se mi povedou, anebo ne.

Ve škole mi žádná soutěž nechybí. Jsou zde všechny, které bych chtěl. I přes to, že pořád vyhrávám, mě baví soutěžit. Rád se překonávám a rád dělám ostatním konkurenci.

Věřím, že budu v soutěžení pokračovat i na střední škole a doufám, že mě potkají další úspěchy.

Patrik Šmahlík 9. B

Knihovna - místnost příběhů a snů

Málokdo z nás žáků ví, že se ve škole nachází místnost, ve které si můžeme splnit všechny své sny. Této kouzelné místnosti se říká knihovna. Najdeme tam stovky knih s různým žánrem a příběhem. Přečtení jakékoliv knihy může být i náročné, třeba takových pět set stránek Harryho Pottera anebo encyklopedie, která má čtyři sta stran. Ne každý má rád čtení, a proto knihovna není to nejnavštěvovanější místo v naší škole, ale každý by si měl udělat čas na přečtení aspoň jedné knihy.

Nikol Reková 7. C

Jak se v 7. B pozná dobrá kniha?

- ❖ dobrá kniha musí zaujmout na první pohled, měla by mít výborný příběh a obal. Andrea Krejčová
- ❖ vypadá hezky, podle názvu, obsahu a hlavně příběhu. Michael Pospíšil
- ❖ kouknu na obal a na název, přečtu si obsah té knížky. Anička Leová
- ❖ podle názvu a textu v knize. Musí být napínavá a překvapivá. Markéta Kožušníková
- ❖ dobrá kniha vás na první pohled musí zaujmout. Pak přijde na řadu tloušťka, někdo má rád tenčí, někdo preferuje hrubší knihu. Pokud vám vyhovují oba předešlé body, je na řadě obsah. Pokud vám ten nevyhovuje, tak to není ta pravá kniha pro vás. Kristýna Šenkýřová
- ❖ podle mě dobrá knížka musí mít dobrý název a větší písmena v textu a musí mít málo stránek. Jakub Spilak

Jak poznají dobrou knihu v 7. A?

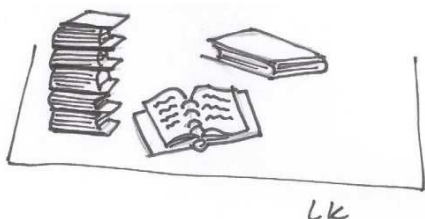
- ❖ dobrá kniha se pozná tak, že musí mít úchvatný obal a skvělý obsah. Spisovatel si musí dát s knihou práci a vyplatí se mu to. Natanael Janák
- ❖ dobrá kniha by měla mít upoutávající název, který láká knížku přečíst. Dále by měla mít aspoň někde nějaké obrázky, aby se čtenáři mohli ještě více ponořit do děje. Ale nejhlavnější je mít pořádný děj, který čtenář nebude chtít opustit, ale měla by být i zábavná. Timotej Oslanec

- ❖ podle obalu, ilustrací a hlavně obsahu, musí tam být dobrý děj, ale i zápletka. Martin Horečka
- ❖ dobrou knížku si určitě půjčuje hodně lidí, takže v knihovně je pořád rezervovaná a v knihkupectví stále vykoupená☺. Klára Veselá

Já a kniha 5. A

Moje první kniha

- ❖ Karolínka a žabka Kuňkalka byla moje první knížka. Byla s velkými písmeny, hádankami, příběhy, vtipy, luštěnkami, ale hlavně byla nejlepší a moc a moc zábavná, dobrodružná a dětská. Monika Sobotová
- ❖ moje první kniha se mi moc líbila, měla asi 30 stran a četl jsem ji asi půl roku. Dnes bych ji přečetl za 20 minut. Kryštof Václav Schindler
- ❖ moje první kniha byla Hroší příběhy a myslel jsem si, že to bude blbost, ale trochu mě to bavilo. Jakub Jaus
- ❖ moje první kniha byla o ovečce, která měla růžovou stuhu a hodnou babičku a víc už si nepamatuji ☹ Tereza Jašková
- ❖ moje první knížka, co jsem normálně sama začala číst, tak byli

Puntikáři. Knížka mě bavila, tak jsem si koupila další díly! Jasmin Zahradníková

- ❖ moje první kniha byla pohádka, takže srandovní. Na začátek jsem četl s mamkou a potom sám. Lukáš Mlčoušek

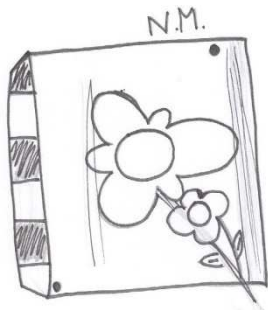
Moje čtenářské začátky

- ❖ naučil jsem se číst po slabikách s mojí sestrou doma před první třídou a když uplynuly dva měsíce v první třídě, přečetl jsem svou první knížku Pan Sova. Antonín Blažek
- ❖ když jsem začal číst, tak mě to nebavilo a moc mi to nešlo. Až od třetí třídy jsem na tom začal pracovat a teď čtu celkem dobře. Lukáš Zajíc
- ❖ poprvé jsem začal číst ve školce, četl jsem hrozně! ☺ Daniel Potůček
- ❖ mě čtení vůůůůůbec nebavilo, číst jsem uměla už ve školce, ale nenáviděla jsem to. Veronika Pavlátová
- ❖ začala jsem číst knihy s velkými písmenky a byla to kniha s ilustracemi Adolfa Dudka a četla jsem nejlíp ve třídě (a to i teď!). Nikol Babincová

K čemu je podle mě čtení dobré?

- ❖ na slovní zásobu, když jsem nemocná. Monika Sobotová
- ❖ čtení, jak říká paní učitelka Vašíčková, pomáhá rozšířit slovní zásobu a z knížek můžeme načíst opravdu všechno. Nicol Babincová
- ❖ rozvíjí se nám paměť a fantazie. Lukáš Mlčoušek

Proč čtu?

- ❖ protože mě to baví. Když se nudím, nemám co dělat, tak si čtu. Klidně když jdu k babičce, čtu si u ní, jdu do postele, čtu si. Čtu si skoro všude, když můžu a mám čas. Čtení je můj koníček. Sarah Urbanová
- ❖ čtu proto, že mě to baví a je to pro mě, takže co si načtu, to mám v hlavě. Nicol Babincová
- ❖ protože mě to hodně baví a zlepšuje mě to hodně ve známkách ve škole. Štěpán Míček

Tradice čtení v naší rodině

- ❖ v naší rodině čte skoro každý, já, mamka, taťka, brácha, babička, každý má vlastní styl, babička trochu starobylý, já moderní, mamka na půl, taťka je jako mamka, brácha jako já. Sarah Urbanová
- ❖ mamka čte, když má čas, taťka když se mu chce a já jenom někdy. Tereza Jašková
- ❖ čteme vždy před spaním. Čteme taky na dovolené (u moře, na lyžích,...). Nejvíce z naší rodiny čte mamka. Vojtěch Ott
- ❖ brácha Kuba má 27 let, tak čte na mobilu čtečku e-knih. Mamka trochu čte, ale přesto máme plnou malou skříň knih. Jaroslav Gvarda
- ❖ čteme všichni, brácha zatím ze slabikáře, je v první třídě, já čtu svoje hlavně o koních, jezdím na nich a miluji je, máma o přírodě a zdravém jídle atd., táta o horách. Karolína Hložková
- ❖ čtu já, mamka a babička. Nikoho jiného jsem číst neviděla. Veronika Pavlátová

Já a moje kniha

Já ke knihám obecně nemám dobrý vztah. Jediná kniha, která mě kdy bavila číst, byly Dva roky prázdnin od J. Verna. Ostatní knihy jsem četl jenom z donucení. Je to (možná) celkem škoda, protože jsem uměl číst už ve školce, ale čtenářské deníky na prvním stupni mi čtení celkem

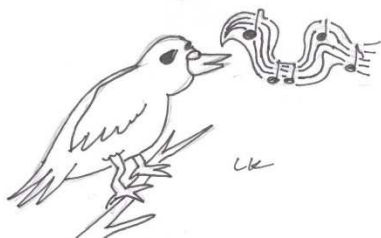
zhnusily. Poté přišla ještě jedna kniha, která mě bavila. Byl to Deník poseroutky od J. Kinneyho. Tento Deník měl ještě jednu výhodu – byl vícedílný. Díky němu jsem celkem jednoduše zvládal referáty na druhém stupni. Tato kniha se totiž neuvěřitelně rychle četla. V budoucnu mě možná začnou knihy bavit a budu „vášnivý čtenář“, ale zatím to tak nevypadá. Možná v budoucnosti.

Zdeněk Kundrát 9. C

Moje nejoblíbenější knížka je Anička, kterou napsala Ivana Peroutková a ilustrovala Eva Mastníková. Anička cestuje po světě. Všechno si zapisuje do deníku, který jí dala babička. Knihu mám ráda, protože mě baví. Já jsem dočetla Aničku v Austrálii. Kniha byla zajímavá. Anička si našla dva kamarády, Verču a Marka a aborydžinskou holčičku. Tereza Baláčová 2. C

Kniha darovaná lípě

Ve čtvrtek 23. února 2017 se na náměstí ve Frenštátě pod Radhoštěm sešli mladí spisovatelé, aby pokřtili svá velká díla. Psalo se o lípě, a tak

knihy šli pokřtít právě pod ní. My jsme byli svědky velké události a zjistili jsme pro vás toho co nejvíce. Natočili jsme devět nadaných spisovatelů, kteří na první pohled vypadali jako duševně nemocní, co mluví se stromy, ale rozhodně to tak není. Náš kameraman zastihl velmi decentní „symbolické“

polití rožku. Ono „symbolické“ by se dalo spíše přirovnat k vymáchání někde v potoce. Tohle bude asi všechno o dnešním povídání a těšíme se na další křest.

Adéla Křístková 9. C

Na frenštátském náměstí proběhl zcela ojedinělý akt vlastenectví. Mladí spisovatelé z místní základní školy zde na počest významného stromu pokřtili své knihy. Všechno proběhlo ve slavnostním duchu za přítomnosti redaktora školního časopisu, který poskytl i posvátnou vodu k pokřtění. I díky jeho dokumentaci odkaz těchto nadaných autorů zůstane nezapomenut a bude dále připomínán jejich nástupci.

Jiří Kubica 9. C

Dne 23. 2. 2017 byla na frenštátském náměstí velká událost. Sešlo se devět spisovatelů, aby pokřtili své knihy o frenštátské lípě. Všem

spisovatelům se knihy velmi povedly. Vypráví vlastně o rozvoji města Frenštát pod Radhoštěm. Celou knihu vypráví lípa, u které byly knihy pokřtěny. Každý řekl pár slov a následně symbolicky polil rožek knihy vodou. Pár slov je zdokumentováno natáčením našeho kameramana. Určitě se budeme těšit na vydání dalších dílů.

Veronika Bartoňová 9. C

Když je člověku patnáct...

S věkem přichází povinnosti, a když je člověku 15, tak je povinen nosit u sebe občanský průkaz, otevírají se mu nové možnosti milostného života, přichází zodpovědnost, časté povinnosti, volby střední školy, při vyvedení jakékoli nekalosti možnost zápisu do trestního rejstříku. Je toho mnoho, rodiče vás pak vnímají jinak. Již vás neberou za své malé potěšení, ale měníte se jim před očima a už se ve vás začínají vidět někoho rozumného. Kolikrát máte poté s rodiči osobitější vztah, více si rozumíte, povíte si i s klidnou duší věci, jež jste se do té doby báli povědět. Člověk v tomto věku musí začít rozhodovat, co je správné a co zase ne. Očekává se, že už budete do jisté míry schopni osamostatnit se a umět přemýšlet, než něco vyvedete. Zkoušíte nové věci, něco, na co jste do teďka neměli jak dosáhnout a kolikrát to jsou i špatné věci. Ale tak co? Zkusit se má všechno, ale samozřejmě s mírou. Máme nyní i možnost vydělat si vlastní peníze na brigádě a naučit se hospodařit s tím, co máme, a vážit si toho, co si za to koupíme. Je to věk plný rozhodování, nových životních etap a mnoha změn. Každý jej prožívá jinak, někdo snáz, někdo složitěji. Je to boj, ale stojí za to.

Daniel Himlar 9. C

Kapka historie navíc...

Ve středu 15. března se ve třídě 5. B uskutečnila show Kapka historie navíc. My jsme byli moderátoři stejně jako v předchozí soutěži Československo má talent.

Show se velice vydařila, byla tu spousta zajímavých vystoupení, např. Trojská válka, Smrt Václava a Ludmily, Jak se žilo za Sába. Ochutnali jsme také pšeničné placky, které se v té době připravovaly a jedly. Byla tam i soutěž, kde naše děvčata pokládala zajímavé otázky

z historie. My moderátoři jsme připravili prezentaci na PC o Ferdinandu Porschem. Paní učitelka sloužila jako kameraman, ale bohužel se nic nepodařilo natočit a s touto bombou můžeme skončit.

Vítězslav Vařák a Marek Šmahlík 5. B

Smrt Václava a Ludmily

Kvůli této hře jsme se každé úterý a čtvrtek scházeli u Vandy. Vyrobity jsme kulisy z kartónu a od Vandiny tety si vypůjčily kostýmy a rekvizity. Každý měl svou roli: sv. Václav (Natálie), Boleslav (Barbora), Ludmila (Natálie), Drahomíra (Vanda), vrah 1 (Kristýna), vrah 2 (Markéta), vypravěč (Laura). Před představením nás vypravěč všechny představil a pak jsme začali hrát. Průběh hry se nám DOCELA povedl, až na malé drobnosti. Všichni nám hodně tleskali a paní učitelka zařídila, že budeme hrát před všemi pátými třídami. Moc se nám nechce ☺.

Barbora, Kristýna, Markéta, Vanda, Natálie, Laura a Natálie z 5. B

Tužka

Základní věc v našem pouzdře, kterou hodně lidí potřebuje. Tužka vás dokáže zachránit, anebo také jenom trochu shodit dolů. Takže nejprve začneme. K čemu ta tužka vlastně je? Tužka je na kreslení, taky trochu na psaní. Existuje i tužka na oči, ale to jsme trochu odbočili od hlavního tématu tohoto článku. Můžeme říct, že tužka je vlastně ze dřeva. Psali jste někdy tužkou písemku? Psali jste někdy tužkou slohovku? Já teda ne, ale byla by to sranda to zkusit. Ne, nemám to v plánu. Zatím. Pokračujeme. Tužka je taky dobrá na podepisování žákovské (ano, viděla jsem to na vlastní oči). Tahle věc není jen u žáků, ale i u jejich rodičů. Mám podezření, že to je dědičné, ale tohle není ještě potvrzeno. Ukončeme to tak, že tužka je jedna z nejlepších věcí, co nás mohla potkat. (Při psaní tohoto článku neumřela žádná tužka. Věřte mi!).

Katka Jurečková 7. C

Světový den vody – 22. březen

Ve Frenštátě a v jeho okolí bychom napočítali několik desítek potůčků, potoků a řek. Kdysi v dávných dobách dostaly svá jména, která my už jsme zapomněli. Jen tak pro připomenutí...

Jmenuji se **Sadový potok**, protože pramením u velkého jabloňového sadu. Moc ryb ve mně nežije. Voním jako jabloň, jsem čistý a krásný.

Žijí ve mně krásní barevní velcí raci. Vedle mě je sice sad, ale i velká louka, přes ni se do mě každý den přijdou napít srnky i jeleni.

Elen Hrubá 5. D

Jsem potok čistý, klidný, ale občas i divoký. Ve velkých zimách přímo ledový. Jsem také velmi oblíbený vlčaty a různými vlky. Žijí ve mně kapři a jeden rak. A proč se vlastně jmenuji **Vlčí potok**? Jak už jsem řekl, chodí sem spousty vlků. Občas různé rvačky, jsou to prostě vlci. Všichni se sem bojí chodit. To už je doba, co jsem člověka neviděl. Vlci jsou tady prostě doma. No a to je důvod, že se tak jmenuji.

Michaela Štefková 5. D

Byl jsem krásně čistý potok. Tekl jsem hned vedle cesty z nedaleké mlékárny. Jednou z mlékárny vyjela dodávka plná mléka a nevybrala zatáčku a celá se do mne převrhla. Všechno mléko se do mne vylilo a od té doby mi říkají **Mléčný potok**. *Jeroným Křištof 5. D*

Jsem trošku větší potůček, ale zato hodně rychlý a mám hodně kamenů. Žijí ve mně pstruzi a hodně štik. Jsme rád, že jsem čistý, a proto se tu objeví i pár raků. Jméno **Nový Bystrý** jsem dostal, protože jsem hodně rychlý a lidi si musí

dávat pozor!

Honza Slezák 5. D

Ahoj, já jsem potok **Zaryja** a teď vám povím něco o sobě. Jsem čistý jako obloha a teplý jako jarní slunce. Mám 7 raků, 57 pstruhů a sem tam nějakou štikou. Jméno jsem dostal podle holky, co se jmenovala Zaryja. Jednou byla velká voda a ona se šla napít, tak ji to stáhlo úplně na dno. Až následující den se našla na břehu.

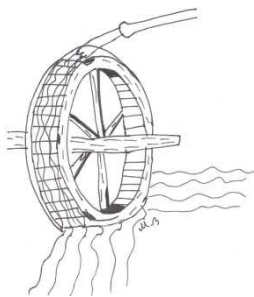
Šimon Filip 5. D

Já jsem krásný a čistý **Krásenský potok**. V mojí vodě žijí čtyři pstruzi a několik malých rybiček. Chodívají se sem napít všechna zvířata v okolí, ať už jde o malé nebo velké tvorečky. A proč se tak jmenuji? Chodívaly sem pěkné holky čistit mou vodu. Potom jsem se leskl jako zrcadlo. Neměl jsem na sobě ani smítko, to vám povídám. Pak holky měly děti a bylo od nich hezké, že mě taky čistily. Jmenuji se tak, protože jsem krásně čistý potok.

Markéta Fryščáková 5. D

Jsem potok **Tvarůžek** a jsem čistý, moji sousedi Rubiskový potok a Havránek. Dali mi jméno jenom proto, že mi berou vodu na výrobu tvarůžků. No, chtěl jsem se jmenovat třeba Vikingský potok nebo Úžasný potok, ale dali mi takové jméno. Super! Můžu si říkat, že jsem potůček Tvarůžek. Já ty lidi nikdy nepochopím. No každopádně nejsem moc hluboký ani široký. Ale je super, že si mě děti nevíšimají.

Natanael Janák 7. A

Proč se jmenuju **Lomná**? Protože pramením v Beskydech a hodně zatáčím. Mám hodně lomené zatáčky. Teču dolů z hor a mám v sobě čistou vodu. Jsem hodně kamenitá, ale ani moc hluboká, jen někde. Rostou kolem mě stromy i malé stromečky. Na bocích jsem obložená kameny a na dně pod kamínkami mám položené klády. Taký jsou ve mně udělané splavy. Plavou ve mně ryby, ale taky do mě někdy lodě hodí odpadky, jako třeba plachtu nebo polystyren a to se mi nelíbí.

Vojtěch Prášek 7. A

Jsem **Černý potok**, jmenuji se tak, protože mám krásně černou barvu vody. Nejsem špinavý, jen jsem prostě černé barvy. Jsem velice krátký, ale taky hodně hluboký. Jelikož v mojí vodě nejde vůbec vidět, tak tam nežijí žádné rybky. Dost mě štve, že když kolem mě někdo projde, tak řekne, že jsem špinavý a přitom nejsem. Hodně lidí do mě hází odpadky, protože ví, že to nepůjde vidět, ale nemyslí na to, že mně samotnému to dělá špatně. Nade mnou roste malá jablona, která mě za pěkného počasí potěší pár jablíčky, které do mě spadnou. Docela pomalu se vlévám do Lubiny a tam se moje barva pomalu přemění v krásně čistou. Mám rád místo, kde se nacházím.

Kateřina Matušová 7. A

Já jsem potok **Kalňůvek**. Nikam se nevlévám, jsem sám. Nikdo se se mnou nechce kamarádit, protože jsem kalný. Ale já za to nemůžu, protože mě lidi zanedbávají a vyhazují do mne samé odpadky a nepořádek. Jsem velmi malý a krátký. Nejsem hluboký, nikdo se ve mně nejspíš ani neutopí, no... asi by do mě nikdo ani nevšedil. Teď vám povím můj příběh, jak jsem se stal, čím jsem teď.

Narodil jsem se své mamince Kráseňské, do které jsem se vléval, ale jednoho dne do mě jeden puberták hodil láhev s alkoholem a znečistil

mě. Kdybyste jenom věděli, jak jsem byl krásný. Někdy se mi i zdálo, že jsem byl hezčí než moje maminka. Rybičky ve mně byly šťastné a byl jsem opravdu nádherný a byl jsem na sebe hrdý! Jenže ta láhev mě tak znečistila, že jsem se stal škaredým a kalným. Rybičky ode mě utekly a maminka mě nechtěla, tak mě poslala pryč. A teď se už nikam nevlívám. Jsem velmi smutný a nešťastný. Místo toho, aby mě lidé vyčistili, tak do mě hází další odpadky. Doufám, že se někdo najde, kdo mě vyčistí a budu zas tím, kým jsem byl.

Kateřina Kučerová 7. A

Kaluž a její význam

Na kaluž se dívá každý jinak, je to podle věku. Malé dítě by do ní nejradiji skočilo, kdyby mu to někdo nezakázal. Když dítě vidí u cesty nebo někde jinde malou kaluž, je to pro ně zázrak. Asi mu to připomíná malý bazének nebo vanu, ve které se koupe. Nejlepší pro něj je rozběh, obrovský odraz a dopadnutí, které si užívá. Zato větší dítě to vidí jako velkou legraci a práci navíc pro maminky, které dětem musí vyprat zašpiněné oblečení. Dospělí to vidí jen jako překážku, kterou musí obejít. Jiný věk, jiný rozum. :)

Pavλίna Kantorová 7. C

U potoka

Dnes byl první jarní den, tak jsem si vyběhla k říčce Lomná, která teče nedaleko mého bydliště. Příroda se jen pomalu probouzí ze zimního spánku, a tak tam bylo docela smutno. Po obou stranách stojí rodinné domky. Jejich majitelé se již začínají starat o své zahrádky – hrabali listy, stříhali stromy a keře. Potkala jsem 3 pejskaře na procházce se svými mazlíčky. Všimla jsem si, že jeden majitel neposbíral po svém mazlíčkovi exkrementy, což může pokazit krásnou procházku, pokud se vám objeví na botě. Po jarním tání bylo v říčce hodně vody a celá hučela. Kolem Velikonoc se půjdu podívat znovu. Myslím, že se bude již vše zelenat a tento pohled se mi bude líbit víc.

Julie Šablaturová 6. B

Milá vodo, chtěl bych Ti popřát k Tvému svátku:

❖ ať jsi taková sladká, ochlazující a ať nám zůstaneš navždy.

Vít Vlček 7. A

- ❖ abys pořád tekla a tekla a nikdy se nezastavila. Michal Hykl 7. A
- ❖ aby už do Tebe neházeli odpadky. Lukáš Kořán 7. A
- ❖ abys byla osvěžující, kapalná, vlažná. Timotej Oslanec 7. A
- ❖ ať je Tvá voda krásně čistá, krásná a zdravá. Kateřina Kučerová 7. A
- ❖ ať jsi čistá po celý rok, ať v Tobě žije hodně ryb a žab a ať se v tobě brodí i ptáci a nikdo do Tebe nehází žádné smetí. Ondřej Kroupa 7. A
- ❖ abys nikdy nevyschla. Ať najdeš hodně dalších pramínků a potůčků, které se k Tobě přidají. Taky Ti přeji, ať se Ti vrátí hodně dešťových kapek. A hlavně ať jsou na Tebe lidé hodní, nesnaží se Tě zkrotit a omezovat. Vojta Kurdel 9. A

Voda zjistila, že má svátek, tak se rozplakala...

Světový den vody se dnes oslavuje deštěm. Vypadá to, že voda místo toho, aby slavila, pracuje. Zalévá květiny, které právě začaly kvést, vyplňuje řeky, rybníky a uklízí nečistoty z trávy a půdy. My lidé to bereme ale jinak. Jako únavný a deštivě hnusný den...

Veronika Bartoňová 9. C

Dnes přší na oslavu dne vody a všichni by z toho měli mít radost. Naplní se studny, sníží se prašnost, bude se lépe dýchat, protože se pročistí vzduch a lépe poroste tráva na polích.

Dominik Kuřec 9. C

Voda zjistila, že má svátek, tak se rozplakala. Otázkou zůstává, jestli jsou to slzy štěstí, nebo smutku. Řekněme, že jsou to slzy štěstí. Voda má radost, že se její kapky už nemění v sněh, ale dopadají na zem a poskytují vláhu všemu živému, a to se jí pak odvděčí nádhernými jarními květy. Jarní lijáky jsou důležité i pro nás. Voda za nás vymete listí v okapech, umyje okna a spláchne všechn nepořádek. A pokud bylo málo sněhu a chybí nám podzemní voda, můžeme se spolehnout, že nás pan mrak s deštěm nenechají ve štychu.

Jiří Kubica 9. C

Cestovní kancelář Voděnka

Vám nabízí možnost poznávacího průtoku z radhošťského štítu až do Baltského moře. Výlet je vhodný pro celou rodinu. Zažijete zde vše, co Vám může vodní svět nabídnout, 810 kilometrů úchvatné cesty začínající v horské bystrině razící si cestu mezi kameny, měnící se v řeku protékající velkými městy, ale i vesničkami a panenskou přírodou a

konče líným tokem v ústí do Baltského moře. Vydáte se s námi na dobrodružství nebo zůstanete ve své rodné kaluži? Aquilus Valach

(přepis z vodní řeči: Jiří Kubica 9. C)

Cestovní kancelář Vodopád

Pojed'te s námi z hřebene Radhoště až do Baltského moře. Naše putování měří 810 kilometrů a bude trvat 12 dnů. Počítáme s menším zdržením u soutoku s Lubinou a Odrou. Na této cestě vás čekají adrenalinové zážitky, ale i poklidná cesta,

při níž můžete ale sledovat krajinu. Na hranicích s Polskem si uděláme menší přestávku, protože v tomto úseku bývají často zácpy. Každý den uvidíte jinou krajinu, která vám zajistí, že na toto putování nikdy nezapomenete a budete chtít jet znovu. A jsem tady, Baltské moře, jedinečné místo, na které se jezdí dívat kapky z celého světa. Zde zůstaneme pár dní a pak se vzduchem jako mraky vrátíme zase zpátky.

Lenka Špačková 9. A

Cestovní kancelář Šťastná kapka

Zveme Vás na úžasný výlet k moři. Neuvěřitelných 810 kilometrů nikdy nekončící zábavy. Při naší cestě uvidíte třeba divokou přírodu, historická města, například Štětín nebo naši úžasnou českou Ostravu. Nabízíme také adrenalinové zážitky při cestě z Radhoště. Naše cesta bude trvat 12 dní. Pokud máte zájem, hlaste u našeho ředitele pana Evžena Vodičky.

Katka Voščeková 9. A

Matematika a voda

Toto je spojení, které vždy funguje 22. března na Světový den vody. Žáci šestého ročníku nejdříve spočítali, kolik litrů vody sami předchozí den spotřebovali. Díky panu školníkovi, který nám poskytl informaci, kolik litrů vody škola spotřebovala, mohli žáci vypočítat průměrnou denní spotřebu vody. Ta vyšla na 7,04 litru na člověka (žáci i učitelé). Pak porovnali svou spotřebu s průměrem. Z 50 žáků 35 spotřebovalo víc vody, než byl průměr. Dva žáci nepoužili ani deci vody během vyučování. Jedna žákyně použila vodu jen na umývání tabule. I žáci

8. ročníku sestavili a vypočítali pomocí rovnice průměrnou spotřebu vody na osobu.

Jana Bartošová

Kdo má radost z deště?

❖ já mám radost z deště, protože sice nesvítlí slunce, ale přijde mi to prostředí pěknější. Hlavně ta vůně potom. Marika Křepinská 6. C

❖ radost z deště mají určitě žížaly. Vždy, když prší, vylezou. Jinak je ani nevidíme, protože jsou zahrabané v zemi. Vylezou asi proto, že se můžou osprchovat od té hlíny. Veronika Štarhová 6. C

❖ z deště by měl mít radost veškerý hmyz, protože mají konečně vlhkou půdu. Kristián Kvita 6. C

❖ moje babička má radost z deště, protože jí ulehčí zalévání květin. Můj děda ale ne, protože nemůže na zahradě pracovat. Kristýna Oprštěná 6. C

Jaká je voda očima 7. C?

agresivní; bílá; dobrodružná; drzá;
ďábelská; hladová; hlasitá; hlučná;
hravá; chytrá; klidná; krásná; milá;
mléčná; našťvaná; nebezpečná;
nebojácná; nevyzpytatelná; nudná;
obětavá; odvážná; pomalá;
pozitivní; průhledná; rychlá;

skákavá; studená; špinavá; šťastná; teplá; tmavá; ukecaná; upovídaná;
vysmátá; zábavná; zvědavá; zkoumavá.

Březen

Jednoho dne, když byla tuhá zima, se narodil Břetislav Zenovský. Jak rostl, všiml si, že rok co rok zima na konci února slábla a dvacet dnů od konce února začalo být jaro. Všichni se shodli, že by se ten měsíc měl jmenovat podle Břetislava Zenovského. Přemýšleli, jak to udělat, až jednoho člověka napadlo, že by mohli vzít tři písmena ze jména a tři z příjmení. A tak vznikl název měsíce březen. 7. A

Byla malinká vesnička a tam žila jedna rodina, která nebyla bohatá. Měli velké trápení, chtěli miminko, ale nemohli. Pan Vyhnal se vydal za čarodějnicí, aby mu dala lektvar, po kterém by se stal tatínkem. Čarodějnice mu řekla, že to nebude normální dítě, ale bude mít schopnosti. Neřekla mu ale, jaké to budou. Za pět let měl chlapec divné schopnosti, rukama dokázal to, že stromy rostly rychleji. Protože chlapci

říkali Březen, pojmenovali tak i měsíc, ve kterém stromy rostly nejrychleji.

Aneta Tichavská 7. A

Je čas na změnu – trpaslíci vaši zahradu neochrání...

Hmyzí hotel je současný hit snad každé zahrady. Díky hmyzímu hotelu

si zajistíme bohatou úrodu našich rostlin, keřů či stromů. A co to vlastně je? Třeba hranol dřeva, do kterého se vloží například bambusové tyče, větve s měkkou dužninou, stonky slunečnic, šišky, sláma, v podstatě cokoli. Nejčastějšími hosty hotelu jsou čmeláci, vosíci, zlatoočky i slunéčka sedmitečná. Ti vaši zahradu opylují a zbaví různých škůdců. Vyrobení zabere krátkou chvíli a hmyz se vám za hotel odvděčí.

Na školní zahradě budeme mít dva – penzion U Školníka a Interhotel Hmyzák.

Petr Káňa 9. A

Jeden z prvních hmyzích hotelů si pořídil Jakub Konvička z 6. třídy. Jak k němu přišel?

Vyrobil jsem ho podle babiččina časopisu z rákosí, provrtaného dřeva, pilin, přihrádky na vejčka (pro slunéčko sedmitečné), pilin a dřeva pro škvoři a pavouky. Nejdřív jsem přibílal k jedné desce další tři, dvě ze stran a jednu shora. Dovnitř jsem uvázal rákosí a provrtané dřevo, nad desky jsem dal víko od kbelíku od malty jako střechu. Za dva roky se mi tam nastěhoval různý hmyz, třeba škvoři, slunéčka, včely a kutilky.

Zoologická zahrada v Ostravě vyhlásila pro žáky základních škol soutěž o nejlepší hmyzí hotel. S paní učitelkou Alenou Maňasovou a panem školníkem Pavlem Tichavským jsme se domluvili, že to zkusíme. Pak jsme vybírali šikovné, pracovité a zodpovědné pracovníky. Volba padla na redaktory Druhého patra, kteří jsou pracovití, schopní všeho a navíc mají zkušenosti s výrobou ptačích budek z loňského roku. Dřevo bylo ze starých polic žákovské knihovny, vybavení hotelu bylo stylem, co dům dal. Pan školník nařezal desky, pan učitel Gróf zapůjčil dílny

i s vybavením a mohli jsme začít. Začínali jsme po půl druhé, skončili o půl čtvrté. Výsledek: máme dva pěkné hmyzí hotely. Vystavíme je 10. dubna na akci Tradiční Velikonoce ve školní družině a pak už půjdou ven na školní zahradu.

Petr Ondryáš

Ve středu 15. března jsme ve školních dílnách stavěli hmyzí hotel. Co to je? Hmyzí hotel je doslova něco jako hotel, který vystete napříkld mechem, větvičkami, rákosím a podobnými přírodními materiály a dáte si ho na zahradu. Naše stavba byla docela zábavná. Nejprve jsem řezala dřevo, potom jsem se přesunula na stříhání rákosu, na vázání rákosu a nakonec na stlaní

hotelu. Nejprve jsem si myslela, že to bude docela nuda, ale nakonec to dopadlo dobře a já jsem si to užila. Náš Interhotel Hmyzák vypadá docela dobře.

Katka Jurečková 7. C

Hmyzí hotel jsme stavěli ve středu 15. března. Redaktoři, učitelé a jeden dobrovolník se po vyučování sešli v dílnách. Přišla i paní učitelka Alena Maňasová. Všichni dostali práci, např. vrtat špalky, stříhat větvičky, svazovat rákos nebo stloukat samotný hotel. Výhodu v práci měli ti, kteří chodili do technických nebo pracovních činností. Postupně práce ubývalo, a tak jsem s Lukášem postavil dominovou dráhu z dřevěných kvádrů, které jsme našli. Dráha byla alespoň 1 metr dlouhá a její sesuv byl řádně zdokumentován. Ke konci jsem bohužel musel odejít, a tak jsem náš hmyzí hotel viděl až zítra ve škole. Rozhodně se povedl!

Martin Kunderát 7. C

Jaká byla moje práce při budování hmyzího hotelu?

Lukáš: Má práce byla ta nejdůležitější práce ze všech. Tvořil jsem luxusní byty v našem oddělení polen. Použil jsem své nejgeniálnější vlastnosti, například řezání, ničení vrtáčky, stavění domina.

Karel: Dělalí jsme tu nejdůležitější práci, montovali budku dohromady, tak jsem musel vydat hodně síly při vrtání.

Katka: Nejprve jsem řezala tlusté klacky a pak svazovala rákos. Využila

jsem k tomu svoji nešikovnost, ale nejspíš i moji trpělivost.

Pavčina: Nejdříve jsem stříhala klacíky a rákos na délku 13 centimetrů. Později jsme je svazovali a vyplňovali vnitřky hmyzího hotelu.

Nikol: Byla jsem reportérka a stříhačka klacků. Jsem hodně

výřečná a asi proto mě pan učitel zvolil reportérkou ☺

Odznak všestrannosti olympijských vítězů

Tradiční sportovní soutěž začala na Tyršovce městským kolem. Letošním překvapením se staly medaile pro nejlepší. Byly vytištěné na 3D tiskárně a to byl důvod pro to, abychom se zeptali pana Robina Labského (školního IT specialisty) na bližší podrobnosti.

? Jak vlastně vznikaly medaile?

! Navrhl je pan zástupce Gróf, já jsem je tiskl.

? Jak dlouho trval tisk?

! Vlastní tisk jedné medaile probíhal asi 35 minut, k tomu musíme přičíst 5–10 minut na přípravu tisku a výměnu materiálu. První den se tiskly testovací modely, pak 10 medailí denně, tedy celkem jeden a čtyři dny.

? Kolik medailí vzniklo?

! Bylo vytištěno 39 finálních medailí, jedna byla zkažená a 7 pokusných.

Jak nová medaile potěšila jednu ze soutěžících, naši časopisovou malířku Natálii Malíkovou?

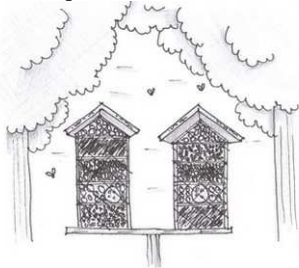
Byla jsem úplně nadšená, že jsem ve své kategorii vybojovala třetí místo. Když paní učitelka vyslovila moje jméno, radostí jsem zařvala a vyskočila do výšky. Oslavila jsem to tím, že jsem snědla dvě čokolády a svoji pěknou medaili jsem pověsila u postele, kde visí s ostatními medailemi ☺

Zlatá přednostenka

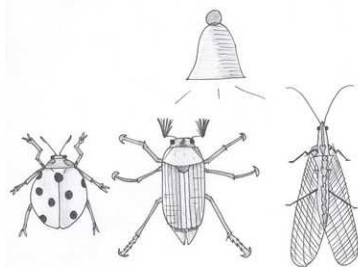
U příležitosti výročního roku Druhého patra (15 let od vydání prvního čísla) máme tuto soutěž každý měsíc. Tentokrát bude věnovaná Dni Země a měli byste přiložit ruku k dílu, aby se nám (a naší planetě) žilo lépe. Redaktoři časopisu vyrobili dva hmyzí hotely, někdo jiný se rozhodne, že vyčistí kus potoka nebo posbírá kusy igelitu, které plovávají na keřích. Možností je hodně. Napište nám, jak jste pomohli Zemi oslavit její svátek. Času máte dost, Den Země se slaví 22. dubna a vaši zprávu očekáváme na adrese: druhe.patro@seznam.cz do 24. dubna. Vítěz Zlaté přednostenky bude vylosován☺.

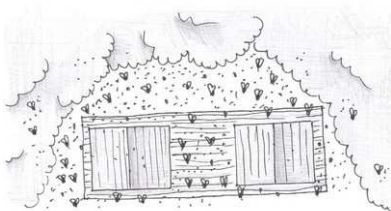
Pozor, pozor!

Hmyzí hotely na zahradě

Hlášení hmyzím návštěvníkům:

jsou úplně plné!!!

Komiks

Na vydání 147. čísla Druhého patra se podíleli: Nikol Reková, Katka Jurečková, Pavlína Kantorová, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát, Julie Šablaturová

Obrázky kreslili: Monika Blažková, Natálie Malíková, Lukáš Kutáč

Fotografie: Karel Šindler (str. 149, 152, 161, 168), Petr Ondryáš (str. 147, 157, 159, 163, 165-167)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Komiks: Martin Kunderát

<http://www.zstyrfren.cz>

Vydáno 29. 3. 2017